Cyklus „Za příběhy svatých“

CECÍLIE

© Katechetické středisko AP

(AI: ChatGPT, Canva)

2026

Svatá Cecílie: dobro, které otvírá srdce

- **Cílová skupina:** Mladší školní věk (1.–5. třída)
- **Cíl:** Děti se seznámí se svatou Cecílií, římskou mučednicí, a odliší základní historické údaje od příběhu legendy. Prostřednictvím obrazu květinových věnců objeví, že se jedná o symbol věrnosti a lásky. Na vyprávění o obrácení vojáka Maxima si uvědomí, že svědectví víry zahrnuje slova i jednání, a navrhnou vlastní způsob, jak mohou druhým ukazovat dobro.
- **Pomůcky pro základní katechezi:** Bílé kruhové plátno, kříž, Bible se založeným textem Mt 5,16, dva papírové kruhy představující věnce (mohou být ze zeleného základu), vystřižené jednoduché bílé lilie a červené růže, čtyři kartičky se jmény Cecílie, Valerián, Tiburcius a Maximus, papírová květina pro každé dítě, pastelky a psací potřeby, svíčka a zápalky.

Úvodní motivační aktivita: „Poznáš to beze slov?“ (7 minut)

Shromáždíme se s dětmi do kruhu. Požádáme děti, aby se **rozdělily do dvojic** a vysvětlíme jim, že každá dvojice musí **pantomimicky předvést situaci**, kterou jim předtím řeknete (následující návrhy doplňte tak, aby vystačily pro všechny dvojice)

- Všimneš si, že někomu spadly věci, a pomůžeš mu je posbírat.
- Pozveš ke společné hře někoho, kdo stojí stranou.
- Rozdělíš se s někým o svačinu.
- Nabídneš kamarádovi, aby se s tebou podělil o místo na lavičce.

Ostatní **hádají**, co scénka představuje. Po každé z nich se krátce zeptáme: *„Podle čeho jste poznali, co chtěl druhý říct, i když nemluvil?“*

Nakonec aktivitu **shrneme**: *„Některé věci říkáme slovy. Jindy je na nás vidět, že nám na někom záleží. Dnes uslyšíme příběh lidí, jejichž víra byla vidět i v těžké chvíli.“*

Hlavní část: „Cecílie a květinové věnce“ (cca 25 minut)

S dětmi se **posadíme do kruhu,** doprostřed rozložíme **bílé kruhové plátno**. Ostatní pomůcky si **ponecháme u sebe** v zakrytém koši nebo krabici, abychom je mohli pohodlně vyndat.

A. Co o Cecílii víme?

Do středu kruhu **položíme kříž** a **kartičku** se jménem Cecílie.

Vyprávíme: *„Cecílie byla křesťanka ze starověkého Říma. Církev ji odedávna uctívá jako mučednici. To znamená, že zůstala věrná Ježíši, i když kvůli své víře přišla o život. V Římě je jí zasvěcený starobylý kostel a její památku slavíme 22. listopadu.*

O jejím životě se nám ale nedochovalo mnoho jistých zpráv. Neznáme bezpečně ani rok její smrti. Lidé si o ní později vyprávěli příběh, kterému říkáme legenda. Ten nám chce ukázat především její víru, lásku a odvahu.“

Historické okénko pro katechetu

Podrobný příběh o Cecílii, Valeriánovi a jejich druzích pochází z **pozdějšího legendárního vyprávění**. Manželství, květinové věnce i okolnosti obrácení Maxima proto představujeme jako obsah legendy, nikoli jako bezpečně doložený životopis. Vyhneme se přesnému **datování jejího života** (podle posledních výzkumů zemřela kolem roku 170, legenda datuje její smrt do roku cca 230, i okolnostem její smrti).

B. Věnce z lilií a růží

Z koše nebo krabice **vyndáme** kartičku se jménem Valerián a oba papírové kruhy a přidáme je na plátno.

Pokračujeme ve vyprávění: *„Legenda vypráví, že Cecílie měla za manžela mladého muže jménem Valerián. Vyprávěla mu o Ježíši, a on také uvěřil a přijal křest. Když se vrátil domů, spatřil u Cecílie anděla. Ten jim přinesl dva věnce z růží a lilií.“*

Z koše nebo krabice **vyndáme** papírové květiny a ukážeme je dětem. **Komentujeme:** *„Tyhle květiny mají v příběhu zvláštní význam. Bílá lilie připomíná čistotu a věrnost Bohu. Červená růže lásku, která se nevzdává ani v těžkostech.“*

Dětem můžeme ještě **objasnit**: *„Čisté srdce neznamená, že člověk nikdy neudělá chybu. Znamená to, že chce mít rád opravdově, být pravdivý a vracet se k dobru.“*

Společná aktivita „Květiny našeho jednání“

Rozložíme lilie a růže **kolem papírových kruhů**. Děti **navrhují** příklady věrnosti nebo lásky:

- Přiznám se, i když je to nepříjemné.
- Dodržím slib.
- Splním věc, na které jsem se s někým domluvil.
- Pomohu, i když se mi právě nechce.
- Omluvím se a pokusím se napravit, co jsem pokazil.

Po každém příkladu děti **položí** květinu na jeden z věnců. Není třeba rozhodovat, zda příklad patří k lilii, nebo k růži, ani není třeba tvořit věnce z oddělených druhů květin.

Uzavřeme: *„Věnce v legendě ukazují něco krásného, co nebylo vidět na první pohled: lásku a věrnost Cecílie a Valeriána.“*

C. Voják, který začal naslouchat

Vyndáme z koše **kartičky** Tiburcius a Maximus a položíme je na plátno; kartičku Maximus trochu dál od ostatních.

Pokračujeme ve vyprávění: *„Podle legendy přijal víru také Valeriánův bratr Tiburcius. Oba bratři pomáhali druhým. Když byli zatčeni, odmítli se zříci Ježíše a byli odsouzeni k smrti.*

Voják Maximus je měl odvést do vězení. Překvapilo ho, jak statečně se v tak těžké chvíli chovají. Začal se ptát, odkud berou naději. Bratři mu vyprávěli o Ježíši a o životě s Bohem.

Maximus chtěl slyšet víc. Pozval je do svého domu a naslouchal jim. Přišla také Cecílie s kněžími. Maximus uvěřil a přijal křest.“

Posuneme kartičku Maximus **blíže** k ostatním a **ptáme se** (děti necháme volně odpovídat, čas diskuse volíme podle konkrétního rozložení hodiny)

- Co Maxima přimělo, aby se začal ptát?
- Kdo mu pomohl poznat Ježíše?
- Pozná se víra jen podle toho, co člověk říká?

Příběh **stručně dokončíme**: *„Legenda dále vypráví, že bratři i Maximus pro svou víru zemřeli. Později byla zabita také Cecílie. Církev si je připomíná jako lidi, kteří zůstali věrní Kristu.“*

Navážeme: *„Jejich příběh nám ukazuje, že i v těžkostech můžeme druhým předávat naději. My se s lidmi setkáváme v jiných situacích: doma, ve škole nebo při hře. Také tam může naše jednání někoho povzbudit.“*

Metodická poznámka: Mučednictví představujeme jako věrnost Kristu, nikoli jako vyhledávání utrpení. Kdyby děti spojily příběh s ubližováním ve škole nebo šikanou, výslovně připomeneme, že mají vyhledat pomoc dospělého.

D. Jak může dobro pokračovat?

Nabídneme dětem k **promyšlení** a **diskusi** dvě krátké situace:

- Někdo rozlil vodu. Ostatní se mu smějí. Ty mu pomůžeš utřít stůl.
- Nové dítě se bojí přidat ke hře. Ty mu vysvětlíš pravidla a nabídneš místo.

Děti se **rozdělí do dvojic** (můžeme je vybídnout, aby si vybraly jiného partnera než na úvodní aktivitu) a zkusí **vytvořit odpovědi** na následující otázky: *„Co dobrého se v takové situaci může stát dál? Co může napadnout ostatní, když to uvidí?“*

Vyslechneme několik odpovědí a **shrneme**:

„Dobro může povzbudit další lidi k dobru. Nemůžeme ale zařídit, jak se druhý rozhodne. Ani Cecílie nikoho nemohla donutit k víře. Můžeme druhým ukazovat Ježíšovu lásku a svěřovat je Bohu.“

E. Otvíráme Písmo — světlo dobrých skutků

Otevřeme Bibli a **přečteme úryvek** Mt 5,16 (Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích).

Shrneme: *„Ježíš říká, že naše světlo má svítit před lidmi: naše dobré skutky jim mohou pomoci poznávat Boha.“*

Zeptáme se dětí: *„Které jednání v dnešním příběhu vám připomíná takové světlo? A jak můžeme svítit my?“*

Souhrn (5 minut)

Co si z dneška budeme pamatovat?

Cecílie zůstala věrná Ježíši: Církev ji uctívá jako římskou mučednici. Podrobnosti jejího příběhu známe především z legendy.

Lilie a růže připomínají věrnost a lásku: Krása člověka se ukazuje také v jeho srdci a jednání.

Maxima oslovila víra a odvaha druhých: Začal naslouchat, poznávat Ježíše a rozhodl se pro křest.

Dobro můžeme předávat dál: Laskavostí, pravdivostí a pomocí ukazujeme druhým něco z Boží lásky.

Závěrečná modlitba „Květina pro druhého“ (5 minut)

Do **kruhu** umístíme zhasnutou svíčku, rozdáme dětem **papírové květiny** a tužky a vyzveme je ke **ztišení**.

Zahájíme modlitbu: *„Vzpomeňte si na někoho, komu můžete v nejbližších dnech udělat radost nebo pomoci. Na květinu můžete nakreslit svůj nápad nebo napsat jedno slovo.“*

Zapálíme svíčku u kříže. Děti mohou **položit květiny** kolem něj. **Pokračujeme:** *„Pane Ježíši, děkujeme ti za svatou Cecílii a za lidi, kteří nám ukazují svou víru také svým životem. Dej nám věrné a laskavé srdce. Pomoz nám říkat pravdu, povzbudit smutného a pomoci tomu, kdo nás potřebuje. Prosíme tě také za lidi, kteří tě ještě neznají. Ať se skrze nás setkávají s tvou láskou. Amen.*

Děti pak mohou dodat společně:

*Svatá Cecílie, * oroduj za nás. Amen.*

Květiny si děti odnesou domů jako připomínku svého nápadu.

Bonusová aktivita: „Společný věnec dobra“ (15 minut)

Co budete potřebovat: Větší papírový kruh, bílé a červené papíry, nůžky, lepidlo, pastelky a fixy.

Každé dítě **vytvoří jednoduchou květinu** a nakreslí nebo napíše na ni **jeden konkrétní způsob**, jak může **předávat dobro** dál. Děti, které chtějí, svůj nápad **představí**.

Květiny společně **nalepíme** na kruh. Hotový věnec **ponecháme ve společné místnosti** jako připomínku, že každý může přispět něčím ke společnému dobru.

Svatá Cecílie – chvála, která zní v srdci

- **Cílová skupina:** Starší školní věk a mládež (11–16 let)
- **Cíl**: Účastníci poznají základní historické údaje o svaté Cecílii a projevy úcty k ní v Římě. Odliší doloženou tradici jejího uctívání od legendárního životopisu. Na příběhu obrácení Maxima se zamyslí nad silou osobního svědectví. Porozumí souvislosti mezi Cecíliiným patronátem a vyprávěním o zpěvu v srdci. Rozliší prosbu, děkování a chválu a sami si jednoduchou modlitbu chvály vyzkoušejí.
- **Pomůcky k základní katechezi:** Přehrávač s krátkou instrumentální hudební ukázkou, fotografie baziliky Santa Cecilia in Trastevere a reprodukce Cecílie s varhanami nebo přenosnými varhánky, tři kartičky s nadpisy „Historické doklady“, „Legenda“ a „Poselství pro nás“, Bible do dvojic se založenými texty Ef 5,19–20 a Žl 145,8–9, papíry a psací potřeby, tabule nebo flipchart, svíčka a zápalky.

Úvodní aktivita: „Co zní venku a co uvnitř?“ (8 minut)

Skupině rozdáme malé poznámkové papíry a tužky. Poté pustíme asi **půlminutovou instrumentální ukázku** (výběr je libovolný, hudbu volíme podle složení skupiny, pokud možno tak, aby byla šance, že ukázka může vzbudit různé emoce. Může se jednat o klasickou i moderní hudbu). Účastníci v tichosti **poslouchají** a potom si **poznamenají jedno slovo** vystihující, co v nich hudba vyvolala. Kdo chce, může své slovo **sdílet** s ostatními.

Poté se **ptáme**:

- Může stejná hudba v různých lidech vyvolat odlišné pocity?
- Stalo se vám, že kolem vás byla veselá hudba, ale vy jste se cítili jinak?
- Dokážeme se obrátit k Bohu i uprostřed ruchu, který nemůžeme vypnout?

Několik minut o všech tématech (případně o jednom vybraném) **diskutujeme**, poté **zakončíme**: *„O Cecílii se vypráví, že zatímco kolem ní hrála hudba, ona v srdci zpívala Bohu. Dnes budeme hledat, co takový zpěv znamená a proč její příběh oslovuje hudebníky.“*

Hlavní část: „Od římské mučednice k patronce hudebníků“ (30–35 minut)

A. Cecílie mezi historií a legendou

Doprostřed kruhu účastníků nebo na stůl **položíme** vedle sebe **kartičky** „Historické doklady“, „Legenda“ a „Poselství pro nás“ a stručně **představíme historická fakta o svaté Cecílii** (můžeme zároveň ukázat kartičku „Historické doklady“):

„Cecílii církev uctívá jako římskou pannu a mučednici. Přesnou dobu jejího života a smrti nedokážeme bezpečně určit. Její úcta je však starobylá: na konci 5. století je v Římě doložen kostel nesoucí její jméno. Její liturgickou památku slavíme 22. listopadu.

Podrobný příběh jejího života byl sepsán až s časovým odstupem. Není to očité svědectví ani životopis v dnešním smyslu. Obsahuje legendární vyprávění, které chce ukázat sílu víry a věrnosti Kristu.“

Poté **přejdeme ke kartičce** „Legenda“ a **pokračujeme**:

„Podle tohoto vyprávění pocházela Cecílie ze vznešené římské rodiny. Byla křesťankou a rozhodla se zasvětit Kristu. Její rodina ji provdala za Valeriána, který křesťanem nebyl. Cecílie mu vysvětlila své rozhodnutí a přivedla jej k poznávání víry. Valerián přijal křest, později uvěřil také jeho bratr Tiburcius.“

Historické okénko pro katechetu

Rodinné vztahy, rozhovory a podrobnosti mučednictví známe z legendistického textu *Passio sanctae Caeciliae*. Uvádíme je odpovídajícími slovy: „Legenda vypráví…“ Přesný rok smrti ani konkrétního pronásledujícího císaře nepředkládáme jako jistotu (podle posledních výzkumů zemřela kolem roku 170 za vlády Marka Aurelia, legenda datuje její smrt do roku cca 230 za panování císaře Alexandra Severa).

B. Úcta, která přetrvala staletí

Ukážeme účastníkům **fotografii** baziliky, případně ji necháme kolovat. Obrázek **komentujeme**:

„V římské čtvrti Trastevere stojí bazilika zasvěcená svaté Cecílii. Tradice ji spojuje s místem, kde stál její dům. Papež Urban I. dal pochovat Cecíliino tělo v Kalixtových katakombách (catacombe di S. Callisto) hned vedle hrobů biskupů. Dům mučednice posvětil jako kostel a o sto let později zde vyrostl skutečný chrám. Když v roce 822 byly v katakombách ostatky světice znovu nalezeny, nechal je papež Paschal I. přenést do kostela sv. Cecílie a tam pochovat. Při otevření rakve roku 1595 bylo prý její tělo nalezeno

tak, jak bylo kdysi pohřbeno. Tento výjev vtesal sochař Stefano Maderna do nádherné mramorové skulptury. Cecíliiny ostatky jsou kromě Říma uchovávány také v Hildesheimu a v Albi. Bazilika se stala významným místem její úcty. Její jméno zaznívá také v římském kánonu, tedy v první eucharistické modlitbě.“

Připomeneme princip **úcty k ostatkům** svatých: *„Úcta k ostatkům připomíná skutečného člověka, který patřil Kristu celým svým životem. Ostatky nejsou kouzelný předmět. Při návštěvě hrobu světce se obracíme k Bohu a prosíme také o světcovu přímluvu.“*

Krátce **se zeptáme**: *„Proč si lidé uchovávají fotografie nebo předměty po někom blízkém? Jak nám může konkrétní místo pomoci uchovávat paměť a vztah?“*

Krátce diskutujeme na toto téma; účastníci mohou sdílet své zkušenosti nejen vzhledem k památkám na zemřelé příbuzné, ale například i princip suvenýrů z cest, které jsou rovněž – možná přístupnějšími – nositeli vzpomínek.

C. Maximus – když svědectví vyvolá otázku

Následující **příběh uvedeme** výslovně **jako legendu**:

„Valerián a Tiburcius pomáhali potřebným a pohřbívali zabité křesťany. Byli zatčeni a odsouzeni k smrti. Do vězení je doprovázel voják Maximus. Jejich svědectví jej oslovilo a začal se zajímat o jejich víru. Vzal je do svého domu, kde jim naslouchal. Podle vyprávění přišla také Cecílie s kněžími. Maximus a jeho domácnost přijali křest. Také on pak pro svou víru podstoupil smrt. Cecíliino mučednictví následovalo později.“

Práce ve dvojicích „Co vzbuzuje důvěru?

Účastníci se **rozdělí do dvojic** a promyslí / zaznamenají **odpovědi** na následující otázky:

- Jaký je rozdíl mezi tím, když mě někdo k něčemu tlačí, a tím, když mě jeho život přiměje ptát se?
- Kdy věříme slovům druhého člověka? Jakou roli hraje jeho jednání?

Po několika minutách necháme účastníky **sdílet** několik postřehů.

Poté **přejdeme ke kartičce** „Poselství pro nás“: *„Legenda ukazuje víru, která je sdílená slovem i životem. Druhého nemůžeme přinutit, aby uvěřil. Můžeme mu naslouchat, odpovídat na otázky a jednat tak, aby naše slova byla důvěryhodná.“*

D. Proč právě patronka hudebníků?

Ukážeme skupině **vyobrazení** Cecílie **s hudebním nástrojem** a komentujeme:

„Cecílie bývá zobrazována s varhanami nebo malými přenosnými varhánky. Můžeme na jejích obrazech najít také palmu mučednictví nebo květinový věnec.

Spojení s hudbou se rozvíjelo až ve středověku. Vychází z vyprávění o její svatbě: zatímco zněly hudební nástroje, Cecílie v srdci zpívala Bohu. Tuto myšlenku uchovala také liturgie. Pozdější umělci ji začali zobrazovat s hudebními nástroji a postupně se rozšířila její úcta jako patronky hudebníků a zpěváků.“

Upřesníme: *„Nemáme historický doklad, že Cecílie hrála na varhany – ty v její době ještě v dnešní podobě neexistovaly. Nástroj na obraze vyjadřuje její patronát a modlitbu.“*

Otázka pro skupinu: *„Co může znamenat ‚zpívat v srdci‘, i když právě nevydávám žádný hlas?“* Necháme účastníky sdílet několik nápadů.

E. Chvála – obrátit pozornost k Bohu

Na tabuli / flipchart **napíšeme tři příklady:**

Podoba modlitby	**Příklad**
Prosba	„Bože, pomoz mi zvládnout těžký rozhovor.“
Děkování	„Bože, děkuji ti za člověka, který mě vyslechl.“
Chvála	„Bože, jsi věrný a milosrdný.“

Vysvětlíme:

„V prosbě přinášíme Bohu své potřeby. V děkování odpovídáme na přijaté dobro. Ve chvále se radujeme z Boha samotného — z toho, kým je. Tyto modlitby se mohou přirozeně prolínat.“

Poznámka pro katechetu – doplněk k vysvětlení

Katechismus učí, že chvála oslavuje Boha pro něho samého, nejen pro jeho dary (KKC 2639). Zpěv a společné chvalozpěvy patří k modlitbě církve od jejích počátků (KKC 2641).

Chvála nás učí věnovat Bohu pozornost a rozšiřuje náš pohled za hranice toho, co právě potřebujeme. Bůh nepotřebuje náš obdiv, aby byl větší nebo lepší. My však potřebujeme růst ve vztahu k němu.

Otvíráme Písmo — Ef 5,19–20

Účastníci si opět ve dvojicích **přečtou** zadaný text a pokusí se **splnit následující úkoly**:

- Najděte, jaké podoby společné modlitby text uvádí.
- Všimněte si spojení zpěvu, srdce a děkování – co vás k němu napadá?
- Co pomáhá tomu, aby se zpívaná slova stala také mou modlitbou?

Po krátkém **sdílení** doplníme:

„Chvála nemusí být hlasitá ani provázená silným zážitkem. Může znít v písni, v obyčejné větě i v tichu. Hudební nadání není podmínkou modlitby.

Chválit Boha můžeme i tehdy, když se nám nedaří. Neznamená to předstírat radost nebo označovat bolest a nespravedlnost za dobré. Znamená to držet se důvěry, že Bůh zůstává dobrý a věrný. Také smutek, otázky a nářek patří do modlitby.

Papež František při katechezi o chvále připomíná, že tato modlitba nám může pomoci uvidět těžkou situaci v širším světle Boží věrnosti.“

F. Otázky k diskusi (Reflexe a aplikace)

Rozdělíme účastníky do menších **skupinek** (po 3–4 lidech), v malé skupině vedeme diskusi v kruhu. Každá **skupina dostane k promyšlení jednu otázku**, poté následuje sdílení, případně si vybereme ke společnému rozhovoru jedno z těchto témat.

Víra a důvěryhodnost: Co může druhému pomoci, aby se nebál zeptat na naši víru? Co ho naopak může odradit?

Hudba a modlitba: Kdy nám hudba pomáhá modlit se? Co můžeme dělat, když se nám píseň nelíbí nebo neumíme zpívat?

Chvála a život: Jak může věta „Bože, jsi milosrdný“ ovlivnit naše jednání s druhými?

Souhrn (5 minut)

Co si odnášíme?

Cecílie je starobylá římská světice: Její úctu připomíná římská bazilika i liturgie; podrobný životní příběh známe převážně z legendy.

Víra může oslovovat slovem i životem: Příběh Maxima ukazuje člověka, kterého svědectví druhých přivedlo k otázkám a rozhodnutí pro Krista.

Hudební patronát souvisí se zpěvem v srdci: Hudba může nést modlitbu, její opravdovost však nezávisí na výkonu.

Ve chvále oslavujeme Boha pro něho samého: Učíme se poznávat jeho dobrotu a důvěřovat mu v radosti i těžkostech.

Závěrečná modlitba „Ty jsi…“ (5 minut)

Utvoříme **kruh** a uprostřed zapálíme **svíčku**. Společně **přečteme** Žl 145,8–9.

Vyzveme účastníky, aby si vybrali **jednu Boží vlastnost** z textu a chvíli o ní v tichosti **přemýšleli**. Potom mohou dobrovolně **vyslovit krátkou chválu**, například:

- „Bože, jsi milosrdný.“
- „Pane, jsi dobrý ke všem.“
- „Bože, jsi trpělivý.“

Zakončíme: *„Bože, chválíme tě pro tvou dobrotu a věrnost. Jsi blízko těm, kdo se radují, i těm, kdo prožívají bolest. Uč nás obracet se k tobě celým srdcem a žít tak, aby naše jednání odpovídalo slovům našich modliteb. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.“*

Účastníci pak mohou na závěr dodat společně:

*Svatá Cecílie, * oroduj za nás. Amen.*

Bonusová aktivita: „Slova, která se mohou stát chválou“ (15 minut)

Pomůcky: Papíry, psací a případně výtvarné potřeby, Bible s textem Žl 145.

Účastníci jednotlivě nebo ve dvojicích **vytvoří krátkou modlitbu chvály** o třech až čtyřech větách. Mohou vycházet ze žalmu. Začátky vět nabídneme jako pomoc:

- „Bože, ty jsi…“
- „Chválíme tě, protože…“
- „Tvoje láska…“

Text mohou **výtvarně upravit** nebo k němu **vymyslet jednoduchou melodii** či rytmus. **Hudební zpracování je dobrovolné**. Kdo chce, může svou modlitbu přečíst nebo zazpívat. Tvorbu nehodnotíme jako soutěž; společně si všímáme, co jednotlivé texty vyjadřují o Bohu.

Věnce pro Cecílii a Valeriána

(pracovní list pro předškolní děti)

Na obrázku vidíme svatou Cecílii. Vypráví se o ní starý příběh — legenda. Podle ní přinesl anděl Cecílii a jejímu manželovi Valeriánovi dva krásné věnce z růží a lilií. Květiny jim měly připomínat jejich lásku a věrnost Ježíši.

Podívej se, jak oba přijímají andělův dar. Také my můžeme svou láskou a laskavostí přinášet druhým radost.

Úkoly:

1. **Vybarvi obrázek.** Pro oblečení Cecílie, Valeriána a anděla vyber různé barvy.
2. **Najdi oba květinové věnce.** Růže vybarvi červeně. Lilie nech bílé a žlutě vybarvi jejich středy.
3. **Dokresli další květiny k nohám Cecílie a Valeriána.** Mohou to být tvoje oblíbené.
4. **Daruj milé slovo.** Co hezkého bys dnes mohl někomu říct? Zkus mu to povědět — radost můžeme darovat i bez květin.